



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1086/2021
03.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Весне Субић, Јасминке Станојевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Гордана Ковачевић и Бошко Орлић, адвокати из ..., против туженог Дома ученика средњих школа „ББ“, ..., чији је пуномоћник Саша Анђелић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3652/20 од 26.01.2021. године, у седници одржаној 03.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3652/20 од 26.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3652/20 од 26.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1167/2019 од 01.10.2020. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је незаконит Анекс бр. 2 уговора о раду бр. 294/1/19-04-14 од 24.06.2019. године, закључен између тужиоца и туженог, као и да се поништи Анекс бр. 2 уговора о раду бр. 294/1/19-04-14 од 24.06.2019. године, са свим последицама које је произвео и да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка, са припадајућом законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка од 70.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3652/20 од 26.01.2021. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца и одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је незаконит и да се поништи Анекс бр. 2 уговора о раду бр. 294/1/19-04-14 од 24.06.2019. године, који је тужилац закључио са туженим. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду да материјално право, као ни правно схватање на којем је заснована побијана одлука, нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.08.2019. године. Предмет тужбеног захтева је да се утврди да је незаконит и да се поништи Анекс бр. 2 уговора о раду бр. 294/1/19-04-14 од 24.06.2019. године, а којим је извршено распоређивање тужиоца на послове помоћног радника.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

У конкретном случају не ради се о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена) иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа. Предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ да се утврди да је незаконит и да се поништи Анекс бр. 2 уговора о раду бр. 294/1/19-04-14 од 24.06.2019. године, а којим је извршено распоређивање тужиоца на послове помоћног радника, то имајући у виду наведено ни ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић